

Megjelenik e lap mind ennap,
pénteket kivéve.

Előfizetési ár:
Helyben a hátralévő színidényre 2 frt. 50 kr.
Vidékre 3 " — "
Helyben egy óra 1 " oszt. ért.

Mindennemű hirdetések elfogad-
tatnak: kétszer hasábozott sorért
5 újkr., kisméltóknét 3 újkr.
Kincstári díj minden hirdetésről 20 újkr.

SERVUS STUTZERL.

(vége.)

TIZENHARMADIK JELENET.

Stutzerl egyedül.

Ez aztán igazán furcsa! Az ördög tud ki-
okosodni belőlök — így kell a leendő nász urat
fogadni? Ugy tetszett, hogy még a bort is saj-
nálták. Majd tudom mit teszek holnap! (vánko-
sokat dobálva) Szobát veszek egy vendéglőben,
aztán az a pajkos, vagy még inkább az a me-
lancholicus „jó éjt“ mintha csak utolsó óráim
ütött volna. (Előveszi úti-táskáját, háló-sapkát
von elő) Kisértetről is beszéltek, tán csak nem
járnak itt kisértetek? Ostobaság, hiszen nincs
kisértet! (hosszu sohaj és nyögés hallik, ijedten
fölugrik) Na — na, — mi — mi volt ez? (gyer-
tyával körülnéz) Ah, ez pegányul furcsa, hiszen
a hol sohajás van, ott ember is van, utóab ma-
gam is megvadulok, (ledől) legjobb lesz, bezá-

rom szememet, hogy elaludjam (eloltja a gyer-
tyát) és engem azzal fogadni, hogy: Servus
Stutzerl, ez nem megy ki fejemből, engem leg-
jobb barátját per servus Stutzerl fogadni, na-
gyon furcsa! Servus Stutzerl, ezt nekem még
nem mondta senki! (elalszik)

TIZENNEGYEDIK JELENET.

Előbbiek: Zsuzsika, Salm. (tolvaj-
lámpával)

Zsuzsika. Istenem! Istenem! kezem lá-
bam reszket.

Salm. Szégyeld magad, és végy rólam
példát. (a lámpa reszket kezemben)

Zsuzsika. Ugytetszik, hogy ön is reszket.

Salm. Mi jut eszedbe, a gyertya lángja
reszket. Ah, ez jól alszik. (közelednek a szofához)

Salm. Most fejsd fel ezt a kelmét.

Zsuzsika. A kést alig tarthatom, hátha
fölébred?

Salm. Csak hamar. (világít, midőn Zsuzsi-

ká fejtem kezdő, Fránzl szörnyű nagyot sohajt, Salm a lámpát Stutzlira ejti, Stutzerl felugrik, meglátja a kést, Salm a szófa hátmögé bujt, a lámpában a gyertya elalszik)

Stutzerl. (kiabál) Gyilkos! gyilkos! segítség! rendőrség! csendőrség! portyázó sereg! bakterek! mindenféle örök! Istenem, engem leakartak vágni, tehát ezért volt a „servus Stutzerl.“ Segítség! segítség!

Fránzl. (a szofában) Segítség! megfulladok! (a szofában feltolja magát, s a vankosokat Stutzerlhez vágja)

Stutzerl. Az istenért, megköveznek, segítség!

UTOLSÓ JELENET.

Előbbiek: Eulália, Évike. (gyertyával)

Eulália. Az ég szerelméért, mi történik itt?

Évike. Mi ez?

Stutzerl. { Gyilkos! gyilkos!

Fránzl. {

Eulália. {

Salm. { (meglátván Fránzl) Ah!

Zsuzsika. {

Eulália. (elalél)

Zsuzsika. (székbe fogódzik)

Salm. Minden jó lelkek diésérik az Urat!

Fránzl. Hol vannak a lelkek?

Évike. Egek, az én kedvesem!

Stutzerl. Szivem szülötte!

Fránzl. A papa!

Stutzerl. Honnan termettél ide?

Fránzl. Ebből a szofából.

Salm. Hát ön él?

Fránzl. Hát vajjon miért ne élnék?!

Salm. Megfoghatlan, hiszen egész pohárral.

Fránzl. Hogy is ne? csak néhány csöppet ittam s a többi kilocsantottam.

Salm. Hála az Istennek!

Eulália. Hogyan nem fulladott a tóba.

Salm. Hát ez ugyan az? Oh ez megfoghatlan.

Fránzl. Könnyen megfogható, mert magam helyett a könyveket practizáltam a faládba.

Eulália. Hát az Istennek, nem halt meg.

Fránzl. Nem, és még soká akarok élni a gyönyörű angyal mellett, utána már elégét mászkáltam.

Eulália. Hogyan, tehát ő utána jött, azt gondoltam, hogy én utánam.

Salm. Isten hírével vigye.

Stutzerl. De mondjátok meg emberek, mit jelent mind ez?

Salm. Azt jertem, hogy egy kínos aggodalomtól menekültünk meg. Én azt hittem, hogy a tóba egy élő embert vetettem, pedig azok könyveim voltak. Azt hittem, hogy fiadat megmérgeztem, pedig én, innen e zavar!

Stutzerl. Ah, hát innen származik a servus Stutzerl?

Salm. Az aggály elmúlt, most mind boldogok vagyunk.

Fránzl. (Évikét ölelve) Én a legboldogabb.

Évike. Vagy én.

Stutzerl. Az egész esemény még nem világos előttem, hanem az igaz, pogány furcsa.

Salm. Nem tesz semmit, holnap vig napra viradjunk, s mikor léged felköltünk, egész örömmel fogunk kiáltani: Servus Stutzerl!

Mind. Servus Stutzerl!

Vegyések.

— Kimutatás a kolozsvári kisegítő pénztár-egylet forgalmáról december havában 1859.

Bevételek:	
Pénztármaradék a múlt hóról	1931 ft 23 kr.
20 új tagnak 36 részvény után 5 ft 25 kr.	189 „ — „
Havi, rendes és rendkívüli bevételek.	1873 „ 28 „
Könyvdíjakban.	20 „ — „
Kamatok és provisio	471 „ 17 „
Bélyegdíjakban	14 „ 12 „
96 tag által visszafizelt kölcsön	12 532 „ — „
Összesen	16,933 „ 35 „
Kiadás:	
89 tagnak kölcsön	15,035 „ — „
Tiszviselők fizetése	41 „ 51 „
Bélyegdíj	10 „ 39 „
Irodai kellékek	48 „ 23 „
5 betételek visszafizetése	128 „ 76 „
Kiadások összege	15,263 „ 80 „
Pénztármaradék	1670 „ — „
Összesen	16,923 „ 80 „

Kolozsvárti, december hó 31. 1859.

Tauffer Ferencz Vaguer Frigy. Geltech János. igazgató, pénztárnok, könyvvezető.

— A magas cs. k. pénzügyi miniszteriumnak 1859-ik évi december 14-én kelt rendelete folytán a conventiós értékű bankjegyek: 105 ausztr. értékű forintnak: 100 conventiós értékű forinthezi arányában fizetés gyanánt minden nyilvános pénztárak és hivataloknál 1860-ik évi april 30-áig elfogadtatnak.

— Tordán a nő és férfi olvasó-egylet máj 15-én és hó 8-án a casino teremben szavallati ének és zenészek előadást rendez a Kazinczy-alapítvány javára. A műsorozat következő: 1. Kardal Kőlcsey himnusza. 2. Megnyitó beszéd Kazinczy életrajzából, előadja Nagy Miklós. 3. „Nap feljött” Székely Józseftől. Zongorán előadja Virág Benedekné urassz. 4. Losonczi E. költeményét Kazinczy évsz. ünnepére; szavallja Németi Ilona. 5. Magány dal „Altília”ból, éneklí Foris Teréz k. a. 6. T. J. Kálmán Kazinczy F. emlékezte című költeményét, szavallja Rediger Albert. 7. Hunyadi induló, zongorán Virág Benedekné urassz. 8. Kelet dal a Kunokból, el adja Foris Teréz k. a. 9.

Petőfinek „A hazáról“ költeményét szavalja Rediger Ida k. a. 10. „Kazinczy előtt és után,“ szavalja Nagy Olivér. 11. Kazinczy-szobor megkoszorúzása, Veress Zs. k. a. által, mire Vörösmarty szövege énekeltek, 12. Zárbeszéd Veress József által.

— Mult dec. hó 20-dikán egy m.-peterdi molnár 19 éves fia a Torda-hasadékában fát gyújtogatva egy 80 ólnyi magas szirtől lecsuszott s szörnyet halt.

— Kaptuk a „Szinházi lap“ 4-öd számát Egressi Gábor szerkesztésével. Örömmel ragadtuk kezünkbe, vágyva a tüzetesen minket, vagy is a magyar színművészet ügyét tárgyazó sorokat olvasni. A külalak csinosága s a vignet czélatossága előre meglep. Tartalmossága mellett igen kedves behozzöntő a két ő magyar alak. meggyőző adatokkal magyarázva. A londoni levél tartalmas és nemzetiségi szempontból is érdekes. A szinbírálat hajbakapó és tovises pályára betörhellen vértet, és nagy adag törömlajat kívánunk. A prenumeratiora nézve a „Néplap“ minapi százezereből a felét kérjük az új vendégre utalványozni. Isten tartsa sokáig életben, szívünkben ohajtjuk, a mi köszönetünket pedig folkérjük aláírásra, az iv nálunk is várható.

— A fáradhatlan Egressi, azért, hogy lapját megindítá, a gyakorló színművészeti pályáról nem mondott le, mit erejének delében tenne nagy kár is volna, de a nemzeti színpadon e hóban vendégszerepelni fog. A vendég úgy hisszük rendes lakójává válik azon háznak, melynek szellemi oszlopa volt kezdet óta.

— Utcai orgyilkos megtámadás. Nemcsak a pesti, de a kolozsvári közönségből is sokan ismerik Schnaidtinger kisasszonyt, a pesti német színpadtól; azon tüzelkű fiatal énekes nőt, ki a pesti igen gyöngye német operának, állandóságát ott léte alatt biztosította, s kit az új pesti német igazgató, mint Pest kedvenczét husvétől újra szerződtette. E derék leányt a mult napokba Darmstadtban, hol az udvari opéra egyik kitűnő énekesnője most, az utcán, előadás után halálzás megtámadta, s egyik tört döfött oldalába; e sebében 12 napig küzdött a halállal, de már túl van a veszélyen! — E kisasszony annál inkább érdekel bennünket, mert egy év előtt a kolozsvári színházhoz volt szerződtetve feltételelesen, de e pont idejében nem teljesíthetvén, a darmstadti udvari színház rabolta el tőlünk. Kolozsvár azonban még hallani fogja őt.

— Berlinben egy adós megtudván, hogy hitelezője az ő házi butorát akarja lefoglalni; fogta magát és mind gyermekjátékhoz tartozó apró butorokkal rakta meg szobáját. A hitelező a butorok jegyzékét a butor-kereskedőtől vette át; nem ugyan a gyermekjáték butor-boltból, de a nagy butorok raktárából; elvitték tehát mit találtak, mert minden a maga helyén volt, csakhogy kicsiben.

— Chateaubriand számítása szerint a nagy Schakespearenak Sonetteinél fogva, nem kevesebb, mint 154. szerelme volt. Ily szerencsében a nőknél csak az részesülhet, mondja Chateaubriand, ki a mellett, hogy költő, színész is, s azonkívül, hogy színész, még színiigazgató is mint William mes-ter volt.

— Talma és Rabagliero egy színpadon volt szerelmes, Meilland Zsófiába, s egymás ellen a legégetőbb szerelmenélkül viseltették. Talma maradt végre a győztes, a ki a színházi herczegnő vérért kiszívá egy fészuras által okozott vesebetegsébből, mely által életét megmenté.

— Ambrogetti énekes, korának legjelesebb Don Juánja, s sok évekig legjelesebb tagja a londoni operának, 1826-ban a Trapista rendbe lépett s ott szánta bánta művészi hűneit 1838-ig, s mint szerzetes halt meg.

— Minden évben hallunk a színházak leégéséről, azelőtt a „Büvös vadász“ opera volt a gyújtogató, most a szeszt okozták, mégpedig azon szesztől is félnek, mely rendes gazometrumokban készül s rendkívüli felvigyázat és biztos garancia mellett csövek által alkalmaztatik; egyéb kő- és földolaj pedig elolthatlansága és bűzös gőze, valamint mocskolása miatt, minden zárt helyről zámüzetik. E csodálatos és kártékony folyadéktól Isten megmentette színházunkat is, s az illetők sejéről eltörölte azon hajmeresztő felelőséget, mely álmaikat a kiütetű égési szerencsétlenség miatt háborgatta. Nem lesz ok ezután azon naponkinti panaszra, melyet leginkább a gyöngéd nőktől kelle hallani, kivált a felső páholybeliektől, a nafta bűze miatt, valamint a színpadon működő tagok sem fognak panaszolhatni a színpadi lámpák émelyítő s rekesztő kigőzölgése ellen, mely azonban az öltözökben tette meg leginkább a hal vágást; előadás vége felé, tudniillik legelőbb a tiszta lény eltűnő photogenésége elveresedett, bizonyosan saját illatát restelvén, aztán elkékült, elkomorodott, nagy álmosan utóbb egyet nagyot pislantott, megárnyékozá finom fekete filleggel a fehér ruhákat; hasonlólag az „Üstökösben“ közlött photogervilágítási scénához, hol a fehérek ez amabilis világítás által szerencsenékké változnak.

N y i l a t k o z a t .

Alulírt több körülményénél fogva kényszerítve látja magát kijelenteni, hogy az általa szerzett Palotás nevű társasáncz helyes eljettéseért a felelőséget csak saját tanítványai irányában vállalhatja el. S midőn ez uttal alkalmat vesz magának az iránta mutatott bizalomért halás köszönetet mondani, magát e telkes város érdemes közönsége kegyébe ajánlja. Kolozsvárt januar 5-kén 1860.

Tóth Soma,
pesti n. színházi r. tag.

E r k e z t e k .

- 1/1 Gróf Vass Ádám, földbirtokos, Czegéről.
Kendeffi István, földbirtokos, Méhesről.
Tarsai Bertalan, földbirtokos, Furról.
Benedik Mózes, földbirtokos, Kis-Sármásról.
Kabós József, földbirtokos, Keczedről.

E l i u t a z t a k :

- 1/1 Imecs Domokos, földh., Dobokára.
Décsey János, földh., Orozfajára.
Dózsa Bándor, földh., M.-Páliskára.
Szentiványi László, földh., H.-Macskásra.

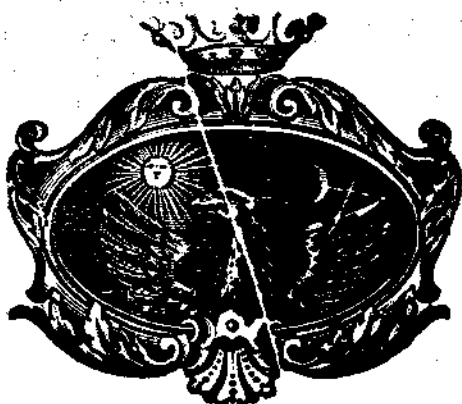
Tulajdonos és felelős szerkesztő: HAVI MIHALY.

PRIELLE CORNELIA asszony, mint vendég.

3-dik bérlet

12-ik szám.

NEUZETI

SZÍNHÁZ.

Felsőbb

engedélyvel.

Kolozsvártt, ma, szerdán, január 11-én, 1860.

A fennálló országos szini választmány pártfogása és HAVI MIHÁLY igazgatása alatti
dalszintársaság által

PRIELLE CORNELIA asszony 2-dik fellep'cül

adatik:

A TÜNDÉRUJJA.

Legujabb színmű 5 felv. Irták: Scraibe és Legouvé. Francziából fordította: Foleki Miklós.

S z e m é l y z e t .

Lesneven grófné	— — —	Bodorfiné.	Josefa, marquisnő komornája	—	Turcsányiné.
Lesneven gróf, fia	— — —	Gyulai.	Corinne) varróleányok	— —	Lángh Mari.
Tristán, a gróf fia	— — —	Paulay.	Ester)	— —	Szabó Eszter.
Bertha, a grófné unokája	— — —	Pataki Rózsa.	Egy fiatal ember	— — —	Felix.
Helén, a grófné unokabuga	— — —	Follinusnő.	Péter, Lesneven gróf szolgálója	—	Szücs.
Kerbriand Richard, bretagnei nemes	— — —	Komáromi.	János, Menneville Marquisnő szolgálója	—	Szilassi.
Menneville marquisnő	— — —	Prielle Cornélia assz.	Varró leányok:		
Berny asszony	— — —	Sch. Minka.	Történik Bretagneban, és Párisban.		
Pen-Mars herceg	— — —	Tar.			

 PRIELLE CORNELIA asszony, a pesti nemzeti színház tagja, fennejeelt szerepben a t. cz. közönség kegyébe ajánlja magát.

Helyek ára : Zártszék 70 kr. Földszint 42 kr. Altiszti jegy 21 kr.
Karzat 18 kr. osztr. ért.

Kezdeté fél 7 órakor, vége 9 után.